

הקדוש ברוך הוא, וחסר יו"ד ממנו ולא נתקן. בא אברהם וחיבב את הקדוש ברוך הוא, ואמר לו, בך יתקן השם, ונמול, ונתקן השם ביו"ד של המילה. בפני האדם שיו"ד של שדי"ד ור', חסר יו"ד, נתקן ביו"ד של המילה, ואז נקראו בנים לה, בנים קדושים.

ובשמיטמים את אות הברית הקדושה ומכניסו לרשות אחרת, עולה ממנו קדשת החותם, והוא כמו שהחריב עולם, וטמא את החותם שנתקן בו שמו של הקדוש ברוך הוא, והרי הוא החריב את העולם.

רבי אבא היה הולך מקפוטקיא, והיה עמו רבי יוסי. עד שהיו הולכים, ראו איש אחד שהיה בא ורשם אחד בפניו. אבל אוי להם לרשעים שימותו בלי תשובה, שלא יזוז ממנו הרשם לא בעולם הזה ולא בעולם הבא.

ויאמר אלי הנני מפרך והרביתך. רבי אבא פתח ואמר, פסוק זה (ישעיה כט) לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחורו, וכי איש שאומר טוב לכן אדם כמותו, אם לא ישלים מה שאמר, פניו מתבישות, על אחת כמה וכמה מהעליונים לבני אדם, שאם לא מביא כל טוב שאמר על פניו, פניו מתבישות.

אמר לו הקדוש ברוך הוא, אני ישראל העליון שאני מרבה ומגדלך, הברכה הזו שנתן לי, ואתן ארץ זו לבניכם לא היתה בארץ, לא היה עמם פשיבא קץ המשים ויתקן. אמר הקדוש ברוך הוא, לא עתה יבוש יעקב - כעת (לא) פני יעקב שלמעלה לא מתבישים משאמר להם אתן, הרי עד עכשו לא היו כבוד, והיו

ולא אשתלים. אתא אברהם וחיבב לקדשא בריך הוא, ואמר ליה בך אשתלים שמא, ואתגזר, ואשתלים שמא ביו"ד דמילה. באנפוי דאינשא שי"ן דשד"י, וד', חסר יו"ד, אשתלים ביו"ד דמילה, וכדין אקרונ בנים לה, בנין קדישין.

וכר מסאבין ליה להאי את קיימא קדישא, ועאיל ליה לרשו אחרא, סליק מגיה האי קדושא דחותמא, והוא כמה דחריב עלמא, וסאיב חותמא, דאשתלים ביה שמא דקדשא בריך הוא, והא הוא חריב עלמא.

רבי אבא הוה אזיל מקפוטקיא, והוה עמיה רבי יוסי. עד דהוה אזלי, חמו חד בר נש דהוה אתי, ורשימא חד באנפוי, אבל ווי לון לחיביא, דימותון בלא תשובה, דלא יעדי מינייהו רשימא, לא בעלמא דין, ולא בעלמא דאתי:

ויאמר אלי הנני מפרך והרביתך. רבי אבא פתח ואמר, האי קרא (ישעיה כט) לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחורו. וכי איניש דאמר טוב לבר נש פוותיה. אי לא ישלים מה דאמר, אפוהי מתביישן, על אחת כמה וכמה מן עלאי לבר נש, דאי לא מייתי כל טוב דאמר על בנוהי, אנפוהי מתביישן. אמר קדשא בריך הוא ליה, אנא ישראל עלאה, דאנא מפשינך ואסגינך. האי

ברכתא דיהיב לי, ואתן ית ארעא הדא לבריכון, לא הוה בארעא, לא הוה עמהון. פד ייתי קיצא דמשיחא וישתלים, אמר קדשא בריך הוא, לא עתה יבוש יעקב, פען (לא) אנפוי דיעקב דלעילא, לא מתביישן מדאמר להון אתן, ארי עד פען לא הוה בידיה, והוה אנפוהי מתביישן, פען דיליה

פנים מבִּישׁוֹת. כַּעַת שְׁלוֹ מִסְתַּיֵּעַ
מִלִּפְנֵי רַבּוֹן הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ.
כְּמוֹ שְׂאֵמְרָנוּ, נִלְחָמִים בְּעַמְלֵק
כְּשִׁישְׁתֵּלֶם הַקֶּץ, וְלֹא יִהְיֶה אֵלָא
בַּחֲזֵק יָד, כְּמוֹ שְׁהִיֵּית בְּיוֹם קָרֵב,
וַיֵּצֵא ה' וְנִלְחַם בַּגּוֹיִם הָהֵם, שְׁלוֹ
וְלֹא אַחֵר.

וְעַתָּה שְׁנֵי בְּנֵי הַנּוֹלָדִים לָךְ - זֶה
יִשְׂרָאֵל שְׁלֹמֶטָה שְׁמֻקּוֹמָם
בְּגִלוּת, בְּנֵיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא שְׁנוֹלְדוֹ בֵּין הָעַמִּים. לְמַדְנֹה,
אָמַר רַבִּי יוֹסִי, יִשְׂרָאֵל, כְּשִׁיְהִי
בְּאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל דְּרִים
בְּאֶרֶץ, כְּשִׁיבֵא הַמְּשִׁיחַ יִהְיֶה עִם
אֲחֵיהֶם שִׁילוּי אַחֲרֵיהֶם, שְׁלֹא
נִקְרָא גְלוּת אֵלָא לְמִי שְׁהוּא דָר
בְּאֶרֶץ נְכַרְיָה, הֵם נִקְרָאִים גּוֹלִים.
וְזִכְרָתִי אֵת בְּרִית יַעֲקֹב (ויקרא כו),
וְאִ"ו יִתְרָה. תְּבֵא וְאִ"ו
שְׁהַסְתַּלְקָה כְּשִׁחֲרַב הַבֵּית,
וְתִהְיֶה סִינַע לִיעֲקֹב כְּשִׁזְזָה יְהִיהַ,
וְיִהְיֶה לְבֵן קְדוֹשׁ אֶרֶץ יִרְשֵׁת
עוֹלָם, וְיִהְיֶה בְּנֵיו בְּאֶרְצָם, שְׁגֵרוּ
כֹּה מִקְדָּם לְזֶה בְּאֶרְצָם. אֲשֶׁרִי
חֲלַקְסָם.

כַּעַת בְּנִים, שְׁקָרָה לָהֶם [תהויו חולכים
גדולים] שְׁהִגְלוּ לַחֲוִץ לְאֶרֶץ
וְנִשְׁכַּחוּ, וְהִתְרַבּוּ, וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
הַעֲלִינִי לַתַּחְתּוֹן: בְּנִים שְׁלֹךְ
שְׁהֵם בַּחוּץ לְאֶרֶץ שְׁנוֹלְדוֹ בְּגִלוּת
בְּכָל אֶרֶץ וְאֶרֶץ, עַד שְׂאֵנִי אֶפְנֵס
לְמִצְרַיִם וְאֶעֱשֶׂה כְּהֵם דִּין עַל
חֲטָאֵיהֶם, אִינִי מַעֲלָה אֵת בְּנֵיךְ
שְׁנִבְרָאוּ בְּגִלוּת בַּחוּץ לְאֶרֶץ
בְּאֶרֶץ חֲזֻקָה, וְאֶף עַל גִּב שְׁהֵם
רַבִּים וְנִשְׁכַּחוּ הֵם שְׁלִי, כְּשִׁרְאִיתִי
גְלוּת זֹו שְׁלָהֶם וְרַפְאֵתִי אֵת
כְּאֲבִיכֶם וְשִׁמְעַתִּי אֵת קוֹלְסָם.
וְאוֹבֵן - (בראשית כט) כִּי רָאָה ה' אֵת
עֲנִי. שְׁמַעוֹן - כִּי שָׁמַע ה' כִּי
שְׁנוּאָה אֲנִכִי. וְחִשְׁבָתָ בְּלִבְךָ
כְּאֵלוֹ יִהְיֶה לְפָנַי הֵם, וּמִשְׁנֻשׁוֹב

מִמִּצְרָאִי, מִלְמַעְבַּד דִּינָא,

מִסְתַּיֵּעַ מִן קָדָם מְאִרִי שְׁמֵא וְאַרְעָא.
כְּמוֹ דְאַמְרִינָן, אֲגַחְנָא דְעַמְלֵק, כַּד יִשְׁתַּלֵּם
קִיפָא, לָא יִהְיֶה אֵלָא בְּתַקוּף יָדָא, כְּמוֹ
דְהוּיֵת בְּיוֹם קָרֵב, וַיֵּצֵא ה' וְנִלְחַם בַּגּוֹיִם
הָהֵם, דִּיִּדְיָה וְלֹא אַחֲרָא:

וְעַתָּה שְׁנֵי בְּנֵי הַנּוֹלָדִים לָךְ, דָּא יִשְׂרָאֵל
לְתַתָּא, דְאַתְרִיהוֹן בְּגִלוּתָא, בְּנוֹי
דְקְדֻשָּׁא בְרִיךְ הוּא, דְאַתְיִילִידוּ בֵּינֵי עַמְמֵינָא.
תְּנָא אָמַר רַבִּי יוֹסִי, יִשְׂרָאֵל כַּד יִהוּן בְּאַרְעָא
קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל, דָּר בְּאַרְעָא, כַּד יִיִתִי
מְשִׁיחָא, יִהוּן עִם אַחוּהוֹן דִּילווֹן בְּתַרִּיהוֹן.
דְלֹא אַתְקַרִי גְלוּת, אֵלָא לְמַאן דְאַיְהוּ דָר
בְּאַרְעָא נוֹכְרָאָה, אִינוּן אַתְקַרִינִין גְלִינִין.

וְזִכְרָתִי אֵת בְּרִיתִי יַעֲקֹב, (ויקרא כו) וְאִ"ו
יִתְרָה, תִּיתִי וְאִ"ו דְאַסְתַּלְקַת כַּד
אַתְחַרִיב בֵּיתָא, וְתִהֵא סִינַע לִיעֲקֹב, כַּד יִהְיֶה
דָּא, וְיִהֵא לְבָרָא קְדִישָׁא אֶרְעָא אַחְסַנַת עַלְסָם,
וְיִהוּן בְּנוּהִי בְּאַרְעֵהוֹן, דְדָאָרוּ מִקְדָּמַת דִּנָּא
בְּאַרְעֵהוֹן, זַפְאָה חוֹלְקָהוֹן.

כַּעַן בְּרִיא, דְהוּה עֲרַעַן לְהוֹן, (תהויו אילין
רַבִּינִין) דְאַתְגְּלִיאוּ מִן לְבַר לְאַרְעָא
וְאַתְנַשִּׂאוּ, וְאַנְפִּישׁוּ. וַיִּמָּא יַעֲקֹב עַלֵּאָה
לְתַתָּא, בְּרִי דִילָךְ דְאַינוּן לְבַר לְאַרְעָא
דְאַתְיִילִידוּ בְּגִלוּתָא, בְּכָל אֶרְעָא וְאַרְעָא, עַד
דְאַנָּא אִיעוּל לְמִצְרָאִי, וְאַעֲבִיד לְהוֹן דִּינָּא
(דף רטו ע"א) עַל חוֹבִיֵהוֹן, לָאו אֲנָא מִסְקִית
בְּרַךְ, דְאַתְבְּרִיאוּ בְּגִלוּתָא, לְבַר לְאַרְעָא
בְּאַרְעָא רְחִיקָא. וְאֶף עַל גִּב דְאַינוּן סְגִיֵאִין,
וְאַתְנַשִּׂאוּ, דִּילִי אִינוּן. כַּד חֲזִיתִי דָא גְלוּתָא
דְלְהוֹן, וְאַסִּיתִי לְכִיבִיֵהוֹן, וְשְׁמַעִית קְלִיֵהוֹן.
וְאוֹבֵן, (בראשית כט) כִּי רָאָה ה' אֵת עֲנִי.
שְׁמַעוֹן, כִּי שָׁמַע ה' כִּי שְׁנוּאָה אֲנִכִי, וְחִשְׁבִּי
בְּלִבְךָ, כְּאֵלוֹ יִהְיֶין קְדָמִי אִינוּן, וּמִדְנַתּוֹב